

місцевого самоврядування слід вишукувати резерви сплати цього податку. Їхня увага повинна зосереджуватися на адмініструванні ПДФО, пошуку можливостей щодо розширення бази оподаткування, легалізації трудових відносин, підвищенню рівня заробітної плати на економічно активних суб'єктах господарювання та на інших заходах, метою яких є нарощування надходжень від даного податку[5].

Література:

1. Крисоватий А.І., Луцик А.І. Податки і фіскальна політика: навч. посіб. Тернопіль, 2003. 312 с.
2. Непочатенко О. О., Боровик П.П., Парій Д. Ю. Оновлений механізм справляння податку на доходи фізичних осіб: проблеми та перспективи. *Економіка. Управління. Інновації*. 2016. Випуск № 1 (16).
3. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI Дата оновлення 22.09.2018. URL: <http://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення 04.11.2018)
4. Звіти про виконання Державного і місцевих бюджетів України у 2013-2017 рр. URL: <http://www.treasury.gov.ua>. (дата звернення 05.11.2018)
5. Чи є у ОМС можливість збільшити надходження ПДФО до бюджетів? URL: <https://decentralization.gov.ua/news/7886> (дата звернення 05.11.2018)

Була Павло Вікторович

ст. гр. Ф – 31, ТНЕУ

Науковий керівник - к.е.н., доцент Дем'янюк А.В.

СУЧАСНИЙ СТАН РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ В УКРАЇНІ

В сучасних умовах ринок цінних паперів є одним із найважливіших сегментів українського фінансового ринку, тому його роль для розвитку економіки є достатньо великою. На даному етапі ринок цінних паперів України поступається аналогічним ринкам провідних країн світу, проте його становлення розпочалось та помалу набирає темпів розвитку [1].

Ринок цінних паперів водночас є елементом грошового ринку, а також ринку капіталів – це ключова ланка економіки. Наявність розвинутого фондового ринку сприяє притоку іноземних інвестицій, що зумовлює покращення суспільного добробуту та економіки в цілому. Український фондовий ринок, який функціонує сьогодні, був створений завдяки процесам, що пов'язані зі зміною економічної системи. Ці процеси відбувались в нашій країні під впливом внутрішніх факторів, а також фінансових криз на світових ринках [2].

В зв'язку з тим, що Україна отримала членство в Європейському Союзі, її фондовий ринок повинен бути максимально розвинутим, прозорим та відкритим, оскільки від цього залежить зростання іноземних

інвестицій, а також розвиток приватизаційних та реформаторських процесів в Україні.

Як показує аналітика минулого 2017 року, ринок цінних паперів України став світовим лідером зростання. За рік індекс української біржі виріс на 80%. У 2017 році вітчизняний фондовий ринок мав таку структуру: державні облігації склали 57,52%, акції – 12,83%, ф'ючерси – 23,44% та корпоративні облігації – 5,74% [3]. Причиною такого піднесення є економічне зростання та поступове відновлення економіки країни. Проте незважаючи на такі вражаючі показники, вітчизняний фондовий ринок залишається однаково мало розвинутим та неприбутковим.

Важливо зауважити, що обсяг торгів на ринку цінних паперів минулого року був надзвичайно вражаючим, він зріс на 367,17%, а лідером продаж стали, як і в минулих роках – облігації [4].

Також, варто зазначити те, що в 2017 році міжнародні аналітики та експерти оголосили про початок тренду на сировинні товари. Для України даний процес означає те, що ціни на руду та сталь будуть зростати, а це в свою чергу є позитивним явищем, оскільки ці товари мають велику частку в експорті нашої держави.

Щодо розмірів фондового ринку України, ситуація не є настільки позитивною, оскільки його обсяг (включаючи облігації) склав лише 7,6 млрд. доларів США. З такими цифрами інвестори вважають нашу країну не привабливою для інвестицій. Ще однією проблемою ринку цінних паперів є те, що кількість його якісних емітентів є вкрай малою. Це в свою чергу призводить до того, що як наслідок спостерігається низька капіталізація та низька ліквідність. Вільних акцій на ринку є надзвичайно мало, а великі акційні пакети – монополізовані [5].

Виходячи з вищесказаного, можна зробити висновок, що український ринок цінних паперів поступово розвивається, проте прибуткових галузей для інвестицій є вкрай мало. Для того, щоб залучити інвестиції в Україну, доцільно сформуванати якісну пропозицію на ринку та створити відповідні умови. На ринку цінних паперів має бути як мінімум 60 – 100 якісних емітентів, які повинні періодично звітуватись та платити дивіденди акціонерам. Отже, подальший розвиток вітчизняного ринку цінних паперів сприятиме як соціально-економічному розвитку держави, так і створенню сприятливого інвестиційного середовища.

Література:

1. Шаманська О. І. Особливості розвитку ринку цінних паперів в Україні. 2017. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5431> (дата звернення: 15.10.2018).

2. Шаповал М. С. Домінанти розвитку фондового ринку в Україні. 2017. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/12_2_2017ua/35.pdf (дата звернення: 15.10.2018).

3. Підсумки торгів за 2017. URL: <http://www.ux.ua/a8801/?nt=304> (дата звернення: 15.10.2018).

4. Шульга О. Фондовий вибух. Чому зростають акції українських компаній. 2017. URL: <https://biz.nv.ua/ukr/publications/fondovij-vibukh-chomu-zrostaje-vartist-aktsij-ukrajinskikh-kompanij-2449604.html> (дата звернення: 15.10.2018).

5. Фондовий ринок України — світовий лідер росту в 2017 році. 2017. URL: <http://vseprogroshi.com.ua/fondovij-rinok-ukraini-svitovij-lider-rostu-v-2017-roci-chas-investuvati.html> (дата звернення: 15.10.2018).

Бучок Віталій Мирославович

ст. гр. ФМ– 21, ТНЕУ

Науковий керівник - к.е.н., доцент Шулюк Б.С

ДЕРЖАВНІ ЗАПОЗИЧЕННЯ: АНАЛІЗ ВІТЧИЗНЯНОЇ ПРАКТИКИ

У сучасному суспільстві процес здійснення державного запозичення відіграє важливу роль в управлінні фінансовою системою України. Оскільки в країні не вистачає власних фінансових ресурсів, то запозичення виступають основою формування фінансових відносин у державі. Позикові відносини стосуються кожної сфери фінансової системи, в тому числі і державних фінансів.

У результаті здійснення державних запозичень виникає державний борг, який представляє собою сукупність заборгованостей держави підприємствам, фінансовим установам, іншим державам, міжнародним фінансовим інститутам. Головним результатом проведення державної політики запозичень на внутрішньому ринку є перерозподіл грошових коштів всередині країни. Основною причиною, яка викликає необхідність використання грошових коштів, залучених на внутрішньому ринку, є дефіцит державного бюджету. В умовах дефіциту фінансових ресурсів держави, відсутності додаткових джерел наповнення дохідної частини державного бюджету виникає необхідність у позикових коштах, які супроводжуються зростанням державної заборгованості, що може загрожувати дефолтом в країні.

У таблиці 1 представлено динаміку державних запозичень в розрізі внутрішніх та зовнішніх у період 2011-2017 рр.